

henvende sig andetsteds end til Overstattecom-
missionen. De kunne henvende sig enten til
Overstattecommissionen eller til Regjerings-
commisfaren, og Vedkommende vil have at
afgive en paa Grunde støttet Kjendelse, ligesom
ogsaa de Skattepligtige have Afgang til mundt-
lig for Regjeringscommisfaren at fremsætte de
Grunde, hvorpaa de støtte deres Begjæring om
Nedsættelse af Indtægtsansættelsen. Jeg kan
virkelig ikke see, at heri er noget saabant vold-
somt Indgreb i Communalbestyrelsernes Selv-
stændighed og Frihed. Vi skulle lægge Mærke
til, at over Skattecommisfarerne og over Re-
gjeringscommisfarerne staae jo Overstatte-
commissionerne, og at det er dem, som have
den endelig afgjørende Stemme. Nu blev
der i forrige Møde af den ærebe 1ste Lands-
thingsmand for 9de Kreds gjort den Bemærkning,
at Overstattecommissionerne ikke vare saaledes
sammensatte, at man kunde vente, at de vilde
tage stort Hensyn til Klager fra Skatteyderne.
Det skulde gjøre mig ondt, om de Mænd, som
vi havde tænkt os skulde danne Overstattecom-
missionerne, skulde lade sig lede af andre Hensyn
end Hensynet til Ret og Retfærdighed. Man
kan imidlertid have forskellige Meninger om,
hvorvidt vi have været heldige i at træffe det
Rette i Sammensætningen af Overstattecom-
missionerne, og dersom man kan staae noget
Andet og Bedre istedet, indseer jeg ikke, at der
fra vor Side kan være Noget imod at gaae ind
derpaa. Jeg troer saaledes at have godtgjort,
at den Klage, som navnlig af de nævnte tvende
ærebe Landstingsmænd er reist, virkelig ikke
er saa begrundet, som de selv synes at være
overbeviste om. Det blev af den ærebe 1ste
Landstingsmand for 9de Kreds fremhævet, at
den Overstattecommissionerne tillagte Taxations-
ret let vilde kunne være stabelig for de min-
dre Skatteydere, idet de, frygtende for de store Be-
kostninger, som en saadan stedlig Taxation
maatte medføre, vilde undlade at fremkomme
med Klager. Jeg skal tillade mig at gjøre op-
mærksom paa, at denne Ret til at foretage sted-
lige Taxationer af os kun er tænkt som et Hjel-

pemiddel for Overstattecommissionen til i
Tveivls tilfælde at kunne blive sat istand til
at bedømme, hvor høit Indtægten af en Eien-
dom bør ansættes, og som vi altsaa ikke have
tænkt os anvendt meget hyppigt; tvertimod, da
det paahviler de Klagende for Overstattecom-
missionen at fremkomme med oplysende Data,
troe vi, at det vil blive meget sjældent, at saa-
danne stedlige Taxationer vilde finde Sted.
Den samme ærebe Landstingsmand lagde ogsaa
megen Vægt paa de store Bekostninger, som
vort Forslag vilde medføre. Jeg skal tillade
mig at gjentage, hvad jeg sagde i forrige Møde,
at hele Bekostningen dog indskrænker sig til 21
Regjeringscommisfarer, som efter vort Forslag
udfordres mere end efter det fra den anden
Side af Udvalget stillede Forslag, idet Regjer-
ingsudkastets Bestemmelser om Regjeringscom-
misfarer for Kjøbstæder og Districtscommis-
farer for Landdistricterne i dette ere bibe-
holdte.

Da jeg har Ordet, maa det være mig til-
ladt et Driblik at berøre Contingentsystemet og
de Mangler, som jeg troer hæfte derved. Det
er af de ærebe Medlemmer i Udvalget, som
have stillet dette Forslag, stadig blevet frem-
hævet som en af Hovedgrundene, hvorfor det
er stillet, at man ikke vilde bryde med noget
gammelt Bestaaende, Noget, som har Erfaringen
for sig, for at gaae ind paa noget Nyt. Man
skulde virkelig herefter troe, at dette Contingent-
system var en gammel prøvet Ven, man i mange
Aar havde gaaet Haand i Haand med og be-
fundet sig vel ved. Men det er jo ingen-
lunde Tilfældet; denne Ven kjende vi jo kun
fra 1864 (Krieger: Ja, i Communerne!).
Det forstaaer jeg ikke, jeg troer kun at kjende
ham fra 1864. Det er muligt, at de Herrer
Medlemmer af Udvalget, som ere fra Kjøben-
havn, ikke have fundet ham saa ubehagelig som
vi Andre fra Landet; de have ikke havt den
Leilighed til at gjøre det Bekjendtskab med ham
som vi, baade som Skatteydere og som Med-
lemmer af Communalbestyrelser, og jeg kan
forsikre, at dette nærmere Bekjendtskab er af